

fyldte vor Folkeskole med Fag. Der er faktisk en Fagtrængsel i Skolen. Det, som det er Hovedsagen at lære Børnene, at regne og læse og skrive, maa ofte træde i anden eller tredje Række, og jeg tvivler ikke om, at unge Piger og mange Drengene med sætter meget mere Pris paa at løbe omkring i Gymnastiksalen eller gaa til Fodboldspil, eller om, at de unge Damer i de højere Pigeskoler sætter langt højere Pris paa at opøve sig i Fægtning end at sidde paa Skolebænken og annamme den Oplysning, som dog er tifold mere betydningsfuld end det, der her er Tale om.

Jeg vil endnu en Gang anbefale Ændringsforslaget og haabe, at vi næste Aar skal faa hele Bevillingen ud af Finansloven.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) kunde ikke se, at der var nogen Inkonsekvens i det stillede Ændringsforslag. Det synes jeg dog virkelig er let at faa Øje paa. Der er Tale om at give 7½ Time ugentlig Undervisning i Fægtning for kvindelige Studenter. Det vil de Herrer ikke gaa med til, men de vil gaa med til 4 Timer. Jeg synes, naar de er saa stærke Modstandere af denne Sag, maa de stryge det hele; der er ingen Mening i at bevare over Halvdelen af det, Ministeren har foreslaaet. Jeg kan heller ikke — som det ærede Medlem fra Næstved — se, at denne Bevilling skulde kunne give Anledning til, at vi her i Landet fik en Amazonehær. Der tror jeg rigtignok, at det ærede Medlem ser Spøgelse ved højlys Dag. Denne Bevilling har ikke det mindste at gøre med Militarisme. Dens Formaal er at udvikle de unges Legeme paa en harmonisk Maade, og derfor vil jeg anbefale, at der stemmes for den.

N. Johan Laursen: Jeg vil gerne stille mig ved den ærede Ordførers Side med Hensyn til Spørgsmaalet om Efterskolernes gode Udvikling. Den Beretning, som vi har her, viser, at der har været 3 776 Elever ved de kommunale og private Efterskoler, og efter den korte Tid, denne Skole har virket, maa man sige, at det er en overordentlig glædelig Udvikling. Jeg ved nok, at der er langt igen, inden man kommer om til samtlige de unge Mennesker, men jeg tror, det vil medføre en stor Svækkelse, hvis man paa een Gang tog dem alle med, for saa vilde man faa

mange uvillige Elever og mange Lærere, som ikke magter Opgaven.

Endvidere vil jeg nedlægge en Protest imod, at det ærede 2det Medlem for Hovedstaden uden videre gik ud fra, at naar kun 8 pCt. af Eleverne var Arbejderen og Indsidderes Børn, var det Arbejdsgivernes Skyld; han udtrykte sig saa forsigtigt: at han troede nok, det var der, Skylden laa. Det er jo ingenlunde sikkert; vi har ingen faste Punkter at holde os til, men det er meget vel tænkeligt, at de paagældende Børn selv ikke har Lyst til at melde sig og af den Grund ikke kommer med. Jeg synes, man skal være varsom med paa maa og faa at beskyldte nogen for at forhindre Børnene i at faa den Undervisning, som i og for sig kunde være gavnlig.

Endelig skal jeg gøre en lille Bemærkning angaaende Stridsspørgsmaalet. Jeg skal kun sige, at det glædede mig at høre, at det ærede 2det Medlem for Hovedstaden tog Bevillingen i Forsvar. Det kunde jeg ogsaa skønne, at han maatte gøre, for det ligger jo i den Stilling, som Partiet har taget indenfor Forsvarskommissionen med Hensyn til legemlig Idræt og Vaabenbrug for hele Danmarks Ungdom. Jeg er enig med ham i, at der ikke er nogen stor Fare for, at der skal komme en Amazonehær ud af det lille Kursus, og jeg vil derfor ogsaa for min Del anbefale, at vi stemmer for Beløbet.

A. C. Meyer: I denne Sag om Fægtning, hvor Broder rejser sig mod Broder, finder jeg Anledning til endnu en Gang at stille mig Side om Side med min Partifælle fra Hovedstaden (K. M. Klausen) imod min Partifælle fra Næstved (Andreasen). Jeg har tidligere motiveret hvorfor, og jeg skal kun sige, at det fremgaar, saa vidt jeg skønner, af de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Næstved har fremsat, at han er angst for Kvindernes Opøvelse i Idræt og i det hele taget ser med Ængstelse paa, at kraftfulde Kvinder skulde blive en Fare for Danmarks Fred og ogsaa for hans egen Sikkerhed og Ro. Det ærede Medlem sagde nemlig i sin første Udtalelse, at han vilde nok bede sig fritaget for at faa en Kone, der havde lært at fægte! Jeg skal tillade mig at sige til det ærede Medlem, at det er ingenlunde farligt, bare man har lært at parere!

K. M. Klausen: Det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laursen) udtalte,